

Olycksundersökning brand i industri, Skillingaryd

Bakgrund

Lagstiftning

Enligt Lagen (2003:778) om skydd mot olyckor kap 3 § 10 ska kommunen ”se till att olyckan undersöks för att i skälig omfattning klarlägga orsakerna till olyckan, olycksförloppet och hur insatsen har genomförts”.

Uppdrag och avgränsning

Undertecknad arbetsgrupp har fått i uppdrag av räddningschefen Vaggeryds kommun att utvärdera insatsens utförande i samband med en brand i en industri i Vaggeryds kommun. Utvärderingen ska belysa såväl teknik som taktik.

Metod

Undersökningen bygger på intervju med de befäl som ingick i räddningsledningen vid händelsen och delar av brandpersonalen som deltog i släckningsarbetet. Den bygger även på SOSAlarms utlarmningsrapport ärendenummer 16.2376055.4 samt insatsrapport nummer 2016000017 från räddningstjänsten Vaggeryds kommun.

Undersökningen utförd av

Pär Liljekvist, Räddningstjänsten Värnamo kommun
Håkan Joakimson, Räddningstjänsten Jönköpings kommun

Beskrivning av objektet

Bild på objektet tagen på 1980-talet

Objektet är placerat i nord-sydlig riktning

Byggnaden är uppdelad i tre delar söderifrån räknat:

- En envåningsdel innehållande en lokal för produktion av tygvaror. Yta 600 m²
- En tvåvåningsdel med vind, innehållande kontor. Yta 120 m² per plan
- En envåningsdel innehållande kontor. Yta 200 m²

Bild från Googlemaps tagen från norr

Den södra envåningsdelen och tvåvåningsdelen är helt sammanbyggda medan tvåvåningsdelen och den norra envåningsdelen är sammanbyggda via en lastbrygga med öppning mot väster. Takhöjden i den södra envåningsdelen är cirka tre meter.

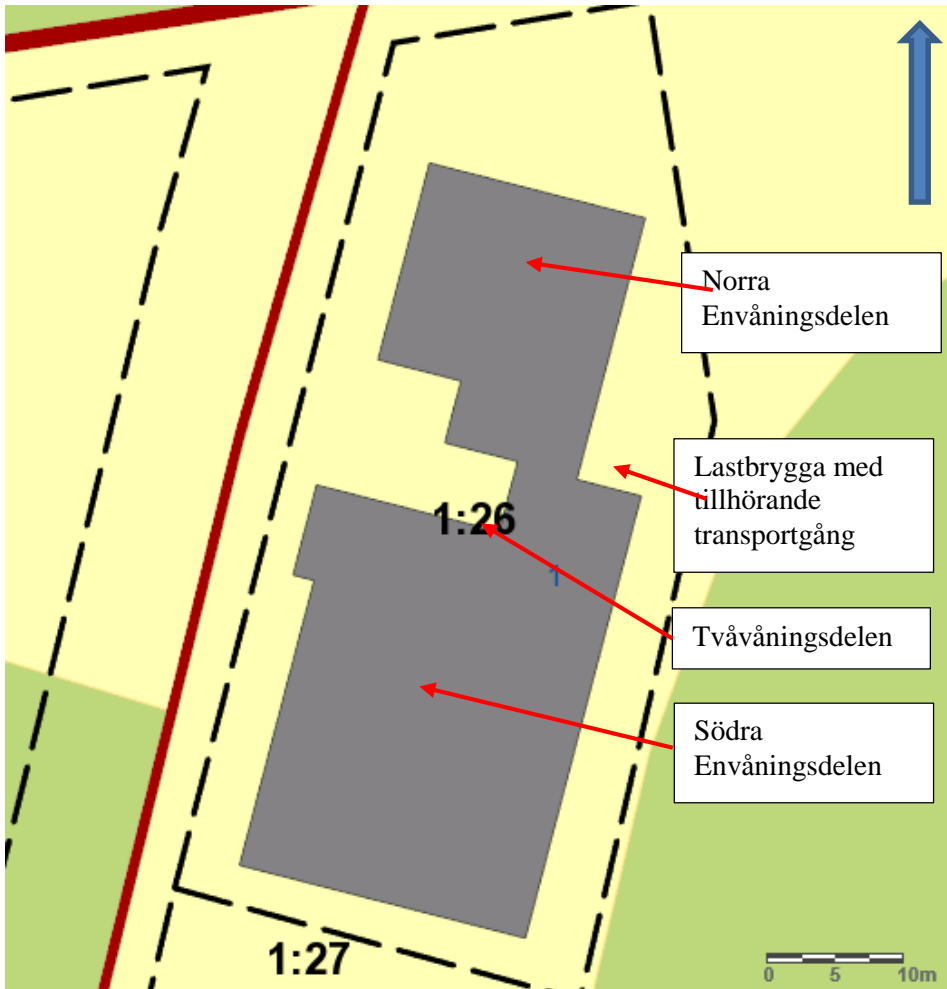

Byggnaden är försedd med ett automatiskt brandlarm kopplat till ett vaktbolag. Det finns inga luckor för brandgasventilation.

Tvåvåningsdelen och den södra envåningsdelen är ursprungligen uppförda på 1930-talet.

Bärverket är av trä, liksom stora delar av det invändiga ytskiktet. Envåningsdelen är påbyggd i senare tid.

På 2000-talet kläddes hela byggnaden utvändigt med plåt.

Byggnadens disposition

Interiörbild från envåningsdelen

Händelsen i en enkel dagbok **Olycksförlopp före räddningstjänstens framkomst**

På förmiddagen lördagen den 16 januari utlöser industrins inbrottslarm och larmcentralen som får in larmet kontaktar industrins ägare. Denne befinner sig på industrin och finner först inget anmärkningsvärt. Därefter utlöser larmet igen och ägaren beger sig för att undersöka orsaken. Samtidigt passerar en person på vägen utanför industrin och ser att det ryker från taket på industrin. Den personen larmar räddningstjänsten via 112 och söker upp ägaren som samtidigt finner rök i den västliga produktionslokalen och att det brinner i den västliga delen av byggnaden.

Det första larmet inkommer till SOS och genom att SOSAlarm infört nationell 112-kö, besvaras samtalet av en annan central än Jönköpings centralen. Operatören söker en längre tid på SOS-kartan innan denne skickar samtalet för medlyssning till Jönköpings centralen. Väl i Jönköping finner räddningsoperatören objektet snabbt.

Här har också Inre Befälet i Jönköping fått samtalet för medlyssning. I detta fall blir det insatsledaren i Jönköping som får medlyssningen.

I samtalet, som är det första 112-samtalet, framkommer att det ryker från byggnaden. Utifrån detta lämnar insatsledaren över medlyssningen till det inre befälet och beger sig mot objektet samtidigt som SOS larmar ut brandstyrkor enligt larmplan ”Brand/rökutveckling industri Nivå 20”.

Larmplanen genererar nedanstående:

Enhetstyp	Bemanning	Stationeringsort
Styrkeledare/FIP	1	Skillingaryd
Räddningsenhet	3	Skillingaryd
Vattenenhet	1	Skillingaryd
Styrkeledare/FIP	1	Vaggeryd
Räddningsenhet	3	Vaggeryd
Räddningsenhet	1	Vaggeryd
Räddningsenhet	4	Värnamo
Höjdenhet	2	Värnamo
Insatsledare	1	Jönköping
Brandingenjör i Beredskap	1	Region Norr (Jönköping)

Även RCB för Jönköpings län informeras om händelsen.

Larmplanen innefattar även ambulans och polis.

I det fortsatta 112-samtalet framkommer efter en stund att branden bryter genom taket. Denna del av samtalet hör endast de inre befälet, inte insatsledaren eftersom denne är på väg att rycka ut till platsen.

Räddningstjänstens framkörning

Under framkörningen meddelar SOS i totalinformationen ”Brand i industri, lågor ut genom taket”. Detta ska generera en höjning av larmnivån med ytterligare bland annat en räddningsenhet.

Under framkörningen diskuterar brandingenjör i beredskap och insatsledaren via telefon objektet och hur stort eller litet det är. Ingen av dem känner till objektet och drar slutsatsen att det nog inte är speciellt stort i och med att det ligger en bit utanför samhället. De diskuterar att det troligtvis behövs mer vatten och ger inre befälet i uppdrag att dels dra ytterligare två vattenenheter och dels kolla upp var det finns brandposter i närheten av objektet.

Utlarmning och initial framkörning Värnamo brandstyrka

Brandstyrkan från Värnamo är på övning när de får larmet. De tar sig till brandstationen för att kunna rycka ut med begärda enheter. Eftersom utlarmningsutrustningen på Räddningstjänsten i Värnamo inte presenterar vilka enheter som larmas ut, så kontakter Värnamos insatsledare SOS via telefon för att få reda på vilka enheter som man ska åka med. Han får beskedet att det är en större brand och att Värnamo ska åka med räddnings- och höjdenhet. För att bemanna dessa två enheter åtgår även de två deltidsbrandmännen kopplade till brandstationen i Värnamo. De har också fått larmet och när de anlant till brandstationen i Värnamo efter cirka tio minuter åker Värnamostyrkan mot platsen.

Under framkörningen söker Värnamos styrkeledare insatsledaren på platsen och får besked att Värnamos brandstyrka kommer att sättas in.

Något senare kommer kompletterande uppdrag från brandingenjör i beredskap på platsen att Värnamos hävare ska ”in på gården” och att Värnamo ska klä fyra brandmän med andningsskydd, men behöver inte klä dem för rökdykning.

Framkomst räddningstjänstens första enhet

När Styrkeledaren/FIP:en från Skillingaryd kommer fram som första enhet brinner det genom taket i den sydvästra delen av den södra envåningsbyggnaden. Styrkeledaren/FIP:en från Skillingaryd lämnar lägesrapporten ”brand genom taket, utlarmade resurser är tillräckliga”.

Han möter också ägaren som meddelar att det finns en vind ovanför den aktuella byggnadsdelen.

Fortfarande är det oklart hur stort objektet är.

När Skillingaryds personal anländer påbörjar de släckning från framsidan, dels in genom fönster och dels via rökdykare genom en dörr i gaveln. De satte också dimspikar i långfasaden.

Brandbild vid första enhetens framkomst

Brandstyrkan från Vaggeryd anländer strax efter att Skillingaryd påbörjat sin insats.

Vaggerydsstyrkan är något decimerad eftersom deras andrabil kört fast. Chauffören tar sig till fots till brandplatsen.

Uppbyggnad av ledningsorganisationen

Vid insatsledarens framkomst brinner det genom taket och det är en kraftig brand i produktionslokalen. Insatsledaren känner att det är lite folk utifrån scenariot, så denne känner behov av att hjälpa till med slangdragning och vattenbegjutning.

Insatsledaren tar kontakt med ägaren för att få reda på byggnadens konstruktion samt om det finns något de ska försöka rädda.

Ägaren meddelar att det finns en vind fylld med spån ovanför produktionslokalen som brinner och att det endast är en trävägg och ingen ”riktig brandcellsgräns” i avskiljningen mellan envånings- och tvåvåningsdelarna.

När brandingenjör i beredskap anländer söker denne upp insatsledaren och de två har ett initialt möte om inriktning på räddningsarbetet. Därefter sker ett ledningsmöte på parkeringsplatsen med de två och styrkeledarna från Skillingaryd och Vaggeryd. Vid ledningsmötet enas man om att larma ytterligare två Räddningsenheter.

Målet med insatsen blir att låta envåningsdelen brinna bort och att förhindra brandspridning till tvåvåningsdelen.

För att nå målet med insatsen görs följande sektorsindelning:

Envåningsdel: Utväldig släckning med hjälp av Skillingaryds brandstyrka under ledning av Skillingaryds styrkeldare;

Tvåvåningsdel: Bevakning och skydd av begränsningslinjen med hjälp av sex brandmän från Vaggeryd och Värnamo och senare Hillerstorp med värmekamera på första och andra våningen och genom att sätta tvåvåningsdelen under övertryck med hjälp av en fläkt. Detta under ledning av Vaggeryds styrkeledare. Eftersom det varken finns någon hög värme eller rök i den byggnadsdelen beslutar man att det inte är skydds nivå rökdykning dock med andningsmasken på.

Skydd av begränsningslinjen från lågdelssidan: Med hjälp av Värnamos hävare skydda väggen mot tvåvåningsdelen genom att dämpa värmebelastningen från branden i envåningsdelen under ledning av insatsledaren.

Vattenförsörjning: Med hjälp av tankbilar ombesörja vattenförsörjningen till brandplatsen under ledning av Värnamos styrkeledare. Initialt finns tre tankbilar larmade.

Insats med CAFS: En planering att med Jönköpings styrka och under ledning av Jönköpings styrkeledare göra någon form av insats med CAFS.

Man sätter också lastbryggan och dess passage under övertryck med en fläkt.

Efter detta ledningsmöte sker den fortsatta insatsledningen genom att insatsledaren och brandingenjör i beredskap söker upp de olika sektorcheferna.

Uppställning av Värnamos höjdenhet

Insatsledaren tänker sig att ställa höjdenheten parallellt med byggnaden med uppgift hålla väggen.

För att höjdenheten ska kunna utföra sin uppgift, så flyttar man undan slangar, fordon mm så att hävaren ska få plats.

När höjdenheten anländer får de uppgift av brandingenjör i beredskap att placera höjdenheten vinkelrätt mot byggnaden. När sedan höjdenheten kommer fram till byggnaden ger insatsledaren uppgiften till Värnamos styrkeledare att ställa upp höjdenheten enligt insatsledarens intensioner och att ”spruta vatten på branden”. Värnamos styrkeledare menar på att med en sådan uppställning riskerar man att fordonet skadas av värmen från branden.

När väl höjdenheten ställs upp placeras den något snett i förhållande till byggnaden och med aktern mot tvåvåningsdelen.

Brandmännen som ska rigga höjdenheten känner att det är svårt att komma till eftersom det är halt och de måste flytta på bilar och slangar. Därför tar riggningen av hävaren betydligt längre

tid än man förväntar sig. Under denna tid hinner branden nästan sprida sig till den tänkta begränsningslinjen. Insatsledningen börjar känna att planeringen håller på att spricka.

Bild som visar höjdenhetens slutliga placering

Vattenförsörjning

När styrkeledaren från Värnamo anländer får denne i uppdrag att ansvara för vattenförsörjningen.

Innan detta så har Jönköpings tankbil skickats iväg för att angöra en brandpost i Skillingaryds tätort. Det är problem att angöra brandposten med den brandpostnyckel som tankbilen har med sig. När en andra tankbil, från Hillerstorp, med en äldre brandpostnyckel anländer lyckas de öppna brandposten.

Efter en kort stund tar vattnet slut och Värnamos styrkeledare meddelar detta till brandingenjör i beredskap på platsen. Vattenavbrottet varar i cirka 20 minuter. Under den här tiden har några av styrkorna vatten, men inte alla.

Brandingenjör i beredskap ger Hillerstorps styrkeledare i uppdrag att kolla om det går att ta vatten från en närliggande damm och får snart meddelande att den inte går att använda/räcker till.

En brandman från Skillingaryd sköter sedan vattenförsörjningen från den tankbil som fungerar som buffert på brandplatsen.

Invändig insats påbörjas

Brandmännen som ska genomföra den invändiga insatsen får ordern att de ”ska hålla väggen till varje pris”. I byggnadsdelen finns det ingen rök och ingen värme, så skyddsnivån sätts till

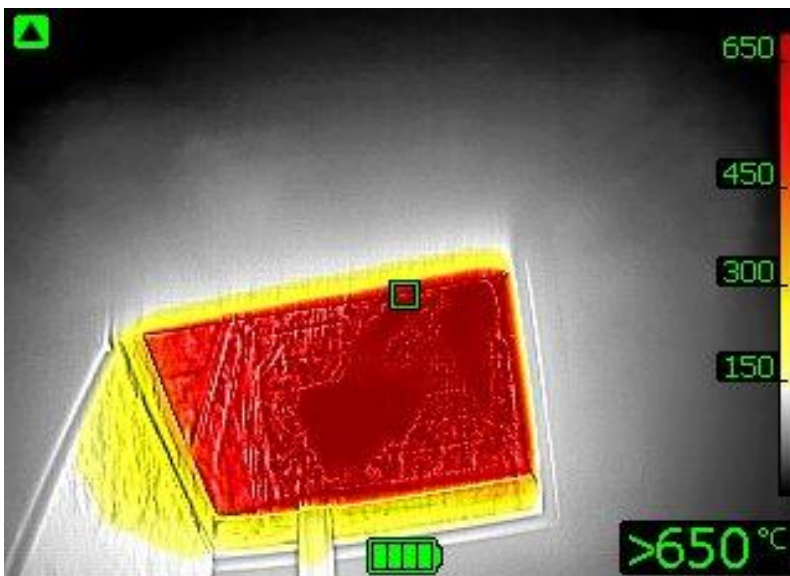
att brandmännen ska vara klädda för rökdykning, men behöver inte använda friskluften från andningsapparaten.

Väl inne på andra våningen finner de två brandmännen en lucka i väggen mot den brinnande envåningsdelen. De lyckades inte öppna den, utan sätter en dimspik genom den. Detta ger synbar effekt genom att det trycker ut rök/vattenånga dels genom ett nyckelhål i luckan och dels runt luckan. Den andra brandmannen ser med hjälp av värmekameran värme i skarven mellan golv och vägg. Detta försöker de förmedla ut till räddningsledningen, men uppfattar att ingen hör dem. Räddningsledningen får inte heller del av denna information.

Det tidigare beskrivna vattenavbrottet medför att brandmännen avslutar dimspiksinsatsen och den ena brandmannen lämnar arbetet med dimspiksinsatsen. Strax därefter kommer en annan brandman som säger sig ha fått uppgift att söka upp en vindslucka. Den kvarvarande brandmannen följer med på detta uppdrag eftersom dimspiksinsatsen inte fortsätter.

De båda brandmännen finner vindsluckan och den ene tar sig upp på vinden och har med sig en vattenslang.

I väntan på sin nye kollega kryper brandmannen runt på vinden mellan takstolarna och söker av med hjälp av värmekameran. Brandmannen ser att det är mycket varmt i den delen av vinden som vetter mot den brinnande envåningsdelen och sprutar vatten för att kyla värmen. Även detta försöker brandmannen förmedla ut utan att få svar. Inte heller denna information kommer räddningsledningen till del. I detta skede tar vattnet slut samtidigt som brandmannen både ser i värmekameran och känner att det blir varmt och börjar ta sig ut. Efter att ha tagit sig ner genom vindsluckan tar brandmannen en bild med värmekameran upp genom luckan. Strax efter brinner det ut genom luckan.

Värmekamerabild tagen upp genom vindsluckan.

Brandmannen tar sig sedan ut till det fria. Kollegorna beskriver hur det ryker om brandmannens kläder.

Kort därefter går rökdykare från Jönköping upp på andra våningen för att rädda ett värdeskåp där. De lyckas få ut värdeskåpet och kort därefter övertänds övervåningen. Därefter gör Jönköpingsstyrkan ett antal släckförsök med CAFS på eget initiativ. De tar sig sedan upp för trappan till andra våningen och lyckas nästan slå ner branden. Därefter retirerar de ut.

Fortsatta höjdenhetsinsatsen

När väl Värnamos höjdenhet är på plats har branden gått genom taket på envåningsdelen så att det endast är cirka fem meter till väggen mot tvåvåningsdelen.

Brandmännen i höjdenheten tar på sig andningsskydd eftersom de arbetar i röken. De känner också en oro för att höjdenheten ska skadas av branden.

Inledningsvis sprutar de vatten på branden med hjälp av vattenkanonen när det finns vatten att tillgå.

Senare får brandmännen i höjdenheten uppgift att sätta dimspik i väggen mot tvåvåningsdelens vind vid ett ventilationsgaller samt börja ta bort plåtar på väggen med hjälp av Jönköpings verktyg.

Under arbetet väller det ut rök genom ventilen på vinden och från taket.

Det fortsatta arbetet från höjdenheten

Fortsatta brandsläckningsarbetet

När det börjar bli tydligt att höjdenhetsinsatsen inte får önskad verkan, börjar räddningsledningen reka för att sätta en ny begränsningslinje genom lastbryggan. Brandmän från Vaggeryd och Hillerstorp får uppgiften att riva taket mm vid lastbryggan.

Samtidigt får styrkan från Jönköping uppdrag att ta ut en dator som finns i ett kontor på baksidan. Detta löser de relativt snabbt.

Kort därefter stannar den fläkt som hållit transportgången under övertryck med påföljd att transportgången rökfylls mycket snabbt. Fläkten stannar troligtvis på grund av att den drar in rök i motorn.

Diskussion/erfarenheter

Olycksförlopp före räddningstjänstens framkomst

Genom att det första 112-samtalet besvaras av en annan SOS-central än Jönköpingscentralen, så har operatören svårighet att finna var objektet är placerat. När väl SOS-centralen i Jönköping får samtalet finner operatören där adressen snabbt. Dock medför detta att det tar tre minuter innan förlarmet dras i Skillingaryd.

Det tar ytterligare en minut innan Vaggeryd och insatsledaren larmas. Och det tar ytterligare 1,5 minut innan Värnamo och brandingenjör i beredskap larmas.

Räddningstjänstens framkörning

I och med att insatsledaren endast hört det inledande 112-samtalet har denne med stor sannolikhet inte känslan av att det faktiskt brinner på objektet. Insatsledaren och brandingenjör i beredskap samtalar under framkörningen om objektet. Mycket tyder på att denna diskussion utmynnar i att de båda får känslan av att objektet inte är speciellt stort. Under deras samtal går det också ut en kompletterande information om att det faktiskt brinner kraftigt på objektet, detta verkar inte nå fram till de båda. Detta sammanlagt medför att de inte larmar på fler styrkor under framkörningen, utan ”väntar och ser när vi kommer fram”.

Detta förstärks ytterligare av att den första frammerapporten kan uppfattas som att det är ett litet objekt. En komplettare frammerapport skulle kunna generera en tidigare nivåhöjning på insatsen.

Den första styrkan måste med hänsyn till numerären prioritera var de ska påbörja släckinsatsen vilket också sker på ett bra sätt.

Utlarmning och initial framkörning Värnamo brandstyrka

Värnamos uttryckning försenas dels av att de är på övning och dels av att de behöver kontakta SOS för att få reda på vad de ska åka med. Att de dessutom väntar in deltidsbrandmännen för att åka med samlat fordonståg med kompletta enheter försenar uttryckningen ytterligare. Problemställningen är flerbottnad och det finns inte någon generell lösning. En av de faktorer som behöver vägas in är att Värnamos deltidsanställda brandmän inte har full kompetens att köra hävarpaketet på höjdenheten.

I detta fall som innebär stöd till Vaggeryds kommun som inte har någon höjdenhet torde det varit bäst att bemanna Värnamos höjdenhet direkt och åka med den. När sedan Värnamos deltidsanställda brandmän kommer till station åker man med räddningsenheten. Det andra möjliga alternativet är att heltidsbrandmännen åker direkt till skadeplatsen med såväl höjdenheten som räddningsenheten och deltidsbrandmännen åker till skadeplatsen med FIP-bilen.

Uppbyggnad av ledningsorganisationen

När insatsledaren anländer får denne klart för sig att händelsen är betydligt större än vad denne fått intrycket av och känner av resursbristen. Detta medför att insatsledaren faller långt ner i stresskonen, vilket givetvis påverkar denne i sitt agerande.

Det inledande ledningsmötet är tydligt och fyller en stor funktion. Några ytterligare organiserade ledningsmöten sker inte. Det hade underlättat för insatsens genomförande om det

skett regelbundna möten. Bland annat genom att det tillkom fler styrkor allt eftersom och de hade inte kunskap om varken organisationen som sådan eller tidigare utdelade arbetsuppgifter. En stor del av uppgiftstilldelningen skedde i form av målstyrning (Vad). Det hade underlättat att man på ledningsmötet även diskuterat konkreta åtgärder (Hur). Ett tydligt exempel är hur man ska hålla begränsningslinjen.

Insatsledaren och Brandingenjör i beredskap var eniga sins emellan vem som var räddningsledare och vem som hade vilken arbetsuppgift. Dock var detta inte tydligt för sektorcheferna. Även här hade regelbundna ledningsmöten underlättat.

Genom att bland annat Värnamos brandstyrka delades upp till flera sektorer infann sig en osäkerhet kring arbetsledningen av den personalen. Detta verkar ha påverkat kvaliteten på de olika delinsatserna. Utredarna jämför med Jönköpingsstyrkan som dels hade kvar sin egen styrkeledare och dels inte delades upp. Här verkar arbetet ha flutit på bättre.

Ledningsorganisationen på platsen verkar ha varit något tunn emellanåt. Ett stabbsstöd som avlastat räddningsledningen med till exempel dokumentation, omfallsplanering eller liknande hade gjort stor nytta.

Uppställning av Värnamos höjdenhet

Vid intervjuerna framkommer det att räddningsledningen ger olika inriktningar på var och hur höjdenheten ska placeras. Detta medför att den inte placeras på den plats som gjorts iordning för den, utan man får flytta utrustning för göra plats för den. Till detta kommer Värnamos personals ovilja att riskera att fordonet skadas av branden. Allt detta gör att det tar tid att rigga höjdenheten. Genom att höjdenheten inte kommer där den är tänkt, får den inte heller full funktion vilket inte är bra eftersom den spelar en nyckelroll i att hålla begränsningslinjen.

Utredarna menar på att övning att ställa upp höjdfordon kanske är alltför tillrättalagda.

Utredarna har förståelse för Värnamos personals omsorg om sitt fordon. Dock är det så att det är en faktor räddningsledaren ska väga in i sitt beslut om fordonsuppställning. Det är dessutom så att eventuella skadeståndsanspråk på förstörd materiel är reglerat i det avtal om släckhjälp som är tecknat mellan räddningstjänsterna i Jönköpings län.

Vattenförsörjning

Vattenförsörjning är inte sällan en kritisk faktor vid brand utanför tätort. Därför är det helt rätt som räddningsledningen gjorde att tillskapa en sektor vatten. Det som dock behöver ske är en diskussion om vad som ligger i den sektorchefens uppdrag. Är det, allt ifrån eller delar av, att finna vattentag via antal tankbilar till att styra slangdragning och vattenförbrukning på brandplatsen? Samtidigt måste man planera sin vattenförbrukning noga innan vattenförsörjningen kommit i gång.

En del av vattenavbrottet berodde på att den brandpostnyckel den första tankbilen hade med sig passade inte i den kommunens brandpost. Här måste vi finna oss i, och agera utifrån det, att olika kommuner har olika lösningar.

Invändig insats påbörjas

Den händelse som skedde på vinden är mycket allvarlig och visar på behovet av att räddningsledningen regelbundet måste göra nya riskbedömningar allteftersom insatsen fortskrider. Den skyddsnivå som valdes var helt rätt när den valdes. Dock måste man ha i åtanke att skyddsnivån rökdykning inte enbart gäller brandmännens klädsel, utan med den

följer såväl organisation och samband. I det fall, som här, en annan skyddsnivå väljs måste organisation och samband lösas i särskild ordning.

Ytterligare ett exempel på ovanstående är att rökdykarnas iakttagelser om höga temperaturer inte når räddningsledningen.

Som beskrivits tidigare hade det varit bra om räddningsledningen fört en diskussion med sektorchefen för tvåvåningsdelen om hur en begränsningslinje ska hållas från den icke branddrabbade sidan.

En intressant reflexion är nyttan med övertrycksfläktarna som höll branden borta i framförallt transportgången.

Fortsatta höjdenhetsinsatsen

Utredarna konstaterar att det i länet finns flera olika varianter på verktyg att riva vägg- och takplåtar. Även här måste länets räddningstjänster kanske acceptera kommunolikheterna?

Byggnaden

Bild visande branden i envåningsdelens vind. Observera flamman invid tvåvåningsdelens vägg

Ett av de stora räddningsproblemen var byggnadskonstruktionen. Den byggnad som utifrån såg ut att vara en plåtkonstruktion med obrännbart bärverk, visade sig vara en på- och ombyggd äldre träbyggnad. I en sådan byggnad finns det dåliga eller ens några möjligheter att få till säkra brandbegränsningslinjer.

Mycket tyder på att branden spreds inledningsvis via vinden på envåningsdelen för att sedan sprida sig i tvåvåningsdelens yttervägg via luftspalt mellan den gamla ytterväggen av trä och den nya plåtbeklädnaden. Därefter spreds branden till tvåvåningsdelens vind.

Det finns ett stort antal sådana industribyggnader på landsbygden i våra trakter och det skulle kräva stora insatser för att få tillstånd erforderlig kunskap om de enskilda objekten. Något som skulle kunna göras är ytterligare komplettering av RäddSamF:s befintliga utbildning i byggnadstekniskt brandskydd.

Övrigt

Något som endast till viss del påverkade insatsen är att Värnamo kommun använder Drägers andningsapparater medan resten av länets räddningstjänster använder AGA:s. Här måste, framförallt Värnamo, tänka ut en hållbar lösning för depåfunktionen.

För att underlätta uppföljning, olycksundersökning mm behöver dokumentationsfunktionen förbättras. Här finns flera lösningar, allt ifrån hjälmkamera på personalen till automatiserad dokumentation.

Förslag till åtgärder

Räddningstjänsterna i Jönköpings län föreslås att tillsammans, där så är lämpligt, eller var för sig:

- Överväga att föra diskussion med SOSAlarm om problematiken med nationell anropskö.
- Överväga att ge inre befälet tydligare mandat att höja larmnivån även under styrkornas framkörning.
- Överväga att i larmplan förstärka insatsledningen med stabsresurs på vissa larm.
- Föra diskussion och eventuellt enas om hur utryckning för förstärkning ska ske där heltidsstyrka behöver kompletteras med deltidsstyrka.
- Öva befäl i lägesrapportering.
- Komplettera befintligt utbildningspaket i byggnadstekniskt brandskydd för befäl med kunskap om äldre byggnationer.
- Öva befäl i att planera en räddningsinsats på ett gemensamt och strukturerat sätt. Exempelvis nyttjas den så kallade sjustegsmetoden. Här i bör även ingå diskussion om uppdrag och mandat för en sektorschef.
- Öva uppställning av höjdfordon under krångliga förhållanden och med tidspress.
- Överväga att inventera vilka brandpostnycklar som passar i vilken kommun och därefter komplettera vissa enheter.
- Överväga att inventera materiel och resurser för att antingen känna till olikheterna eller för att enas om en standard.
- Diskutera hur organisation och samband kan skötas utan att behöva ha skydds nivå rökdykning.
- Diskutera händelsen på vinden.
- Ta fram plan för luftförsörjning till Värnamo och göra den känd i länet.
- Överväga att införa hjälmkamera på befäl vid insats.

Pär Liljekvist och Håkan Joakimson
Utredare

Rapport tillsänds Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap, Räddningstjänsterna i RaddSamF